

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Godina XXI. - br. 12, studeni 2018

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Blaženstvo svetosti

Svaka krštena osoba je primila ovaj dar: svetost. To je zadaća koja nas ne čini robovima i ne oduzima nam snagu, nego nam daje slobodu, radost i mir. Ne vodi nas izvan svijeta, zatvara i izolira u individualizam, kao na samotni i sretni otok, nego je to poslanje koja je nam je povjereno. Čini nas sposobnima da u susretu s realnošću koja vlada u svijeta, gdje se sve pokušava razumjeti bez Boga, vjerujemo da izvan naše volje i naše snage postoji Bog koji nam uvijek daje milost. Naše slabosti su dragocjeni prostor u kojem se Bog očituje.

U siromaštvu i u suzama ne živim u očaju, već u blaženstvu; kad susretnem osobu koja spava na ulici, izgubljene i dezorijentirane mlade ljude, ne mislim da su za mene opasnost ili problem koji netko drugi treba riješiti, nego u svjetlu vjere prepoznajem dostojanstvo osobe, otkupljene Krvlju Kristovom. Ne ostajem ravnodušna i nezainteresirana, nego se pitam što ja mogu učiniti. Svetost nije intimna veza s Gospodinom, koja mi ne dopušta da razumijem i suočim se s aktualnim problemima današnjeg svijeta, kao što su migracije i genetika. S blagom i poniznošću, trebam izići iz sebe i svojih potreba, vjerujući da je problem drugih veći od mog. Pozvane smo dati hrabro odgovore na

izazove našeg vremena, zaprljati ruke kako bi bile graditelji čovječanstva, koje ima okus blaženstva; biti muškarci i žene budućnosti, koji najavljuju novo svitanje, nositelji nade za životom obojen Božjom ljubavlju i nježnošću.

s. Mimma Scalera, ASC

Zvodnik

Uvodnik

◇ Blaženstvo svetosti

Prostor za Vrhovnu upravu

◇ Gvineja ... zemlja koju treba voljeti

◇ Interkulturalna zajednica formacije – novicijat

Iz ASC svijeta

◇ Novosti iz Liberije

◇ Seminar: Život ASC zajednice

◇ Učenici škole Predragocjene Krvi

◇ Sjećanje na Rudija Torrini

Kazalo

◇ Mi smo pravo "selo" za odgoj djece	9
◇ ... U zemlji Argentini	10
◇ Vrijeme razlučivanja preko ljeta	10
◇ Dotaknuti Isusove rane	11
Prostor za JPIC/VIVAT	
◇ Slaviti doba stvaranja na ASC način	12
U Družbi	
◇ Kalendar Vrhovne uprave	14
◇ Rođendani: slavimo život	14
◇ Vratile su se u Očev dom	14

Gvineja ... zemlja koju treba voljeti

Gvineja Bissau je uvijek bila zemlja koju sam željela posjetiti, zemlja koju sam uvijek doživljavala kao zemlju "daleko od očiju", predaleko od interesa "civiliziranog" svijeta. To je zemlja koja obećava prosperitet, koja predstavlja samu sebe kao velikodušnu a ne neprijateljsku, gdje ljudi nemaju osnovno za život i često žive u velikom siromaštvu. To je zemlja velikih kontradikcija života i smrti, radosti i patnje, blagostanja i gladi. Ono što

putovanje, lica, boje, netaknuti krajolici i jaka volja da se ta mjesta unaprijede. Gvineja Bissau ima skoro milijun i pol stanovnika, koji su pripadnici trideset različitih etničkih skupina. Zemlja živi u političkoj i socijalnoj nesigurnosti, koje povećavaju siromaštvo. Kao i u ostalom dijelu Afrike, žene rade glavninu poslova kako bi prehranile obitelj, a postotak bolesne i neishranjene djece je visok. Pravo društveno zlo ...plod naših političkih i ekonomskih sistema koji stvaraju sve veći jaz između bogatih i siromašnih.

Građanski rat i nezainteresiranost za zajedničko dobro stvara nepovjerenje i iscrpljenost u narodu. Crkva radi na moralnoj i društvenoj rekonstrukciji demokratskog života zemlje i zalaže se za društveni život ljudi.

Moja misao se zaustavlja na putu iz Ingore-a. Dugo putovanje između nezagađenih predjela i beskrajnih horizonata! Prekrasno nebo, zelenilo prirode, ostavlja bez daha.

Svojim očima sam otkrila Afriku, dostojanstvenu u siromaštvu, i ostala zadivljena.

ostaje duboko u srcu je, unatoč svim nedaćama s kojima se susreću svakoga dana, narod uvijek nalazi razlog za pjesmu, smijeh, ples i nadu. To je radost siromašnih!

Želim podijeliti neke misli i osjećaje koje sam doživjela za vrijeme boravka sa sestrama Osnutka Gvineja, koje je bilo ispunjeno blagoslovom i velikom radošću zajedništva.

Bili su to jako intenzivni dani, sve mi je bilo novo, zbog toga sam pokušavala živjeti oprezno i pažljivo, kako bih mogla sve prihvatiti s ljubavlju.

Stvarnost je bila zaista izazov za mene ...drugi svijet, druga kultura koju sam trebala prihvatiti i dozvoliti da me evangelizira.

Gvineja je na neki način posebna, teško ju je objasniti. Ima mjesta koja ti osvoje srce i sanjaš o njima. Bissau, Ingore i Bula ...nezaboravno

Dani su prolazili brzo između posjeta, susreta i slavlja. 15. rujna, blagdan Marije, Žene Novoga saveza, bio je dan pun događanja: ujutro su Diana i Ludmila ušle u novicijat, popodne su za vrijeme euharistijskog slavlja, s. Vittoria, s. Bighada i s. Tania položile prve zavjete, a sestre Fatima, Lazara i Numo su obnovile svoje zavjete. Osnutak raste: više žena žele slijediti Gospodina hodeći stazom koju je utrla Marija De Mattias. Početna formacija je prioritet i osjeća se velika misionarska vitalnost.

Tijekom susreta kojega sam imala u Buli sa svim sestrama Osnutka, posebno sam bila dirnuta važnošću koju pridaju zajedničkom životu kao svetom mjestu susreta za tkanje evanđeoskih odnosa kako bi bile svjedočanstvo i proroštvo. Posjetile smo zajednice i mjesta gdje sestre obavljaju svoja poslanja koja su na poseban način usredotočena na edukaciju, opismenjavanje i promicanje ljudske osobe. Potrebe ljudi su velike: svakodnevno trebaju hranu i higijenske potrepštine, a područje za zaštitu života je neizmjerljivo. Koliko hrabrosti, koliko žara ... žar početaka!

Jako dirljivo je bilo biti na grobu sestre Romane i sestre Esperie, slušati pripovijedanje o 18. lipnju 2016., kada se činilo da se život zaustavio pred tako bolnim i dramatičnim događajem.

Ponovno gledam lica sestara i blagoslivljam Gospodina jer je u srce svake od njih utisnuo duboku želju "da bude ljubav i samo ljubav".

Zahvaljujem svakoj sestri Osnutka za pažnju i ljubav kojom su me primile. Svaka je jedinstveni dar, dragocjena i neponovljiva za Družbu i svijet. Život ovih dviju sestara je blagoslov za sve nas; njihova žrtva za Kraljevstvo nebesko je značajno svjedočanstvo za nas koje smo pozvane biti "svjedoci nježne Božje ljubavi, koje je Krv Isusova uvjerljiv znak i jamstvo vječnog saveza" (VŽ 2). Gvineja mi je ušla u srce prije nego u oči. Učinila je da po njoj hodam u snu prije nego što sam hodala po zemlji. Shvatila sam da je bogatstvo siromašnih ljudi u duši, odsijeva kao dijamant u njihovim srcima, sjaji na njihovim licima i tisućama osmijeha. Istina je, odlazak znači izložiti se riziku ... i nakon povratka ne ostati isti kao prije.

s. Nadia Coppa, ASC

Interkulturalna zajednica formacije – novicijat

Od 5. do 7. listopada, u generalnoj kući ASC u Rimu, započeo je formativni hod nove interkulturalne formativne zajednice za međunarodni novicijat Družbe.

Nedavno imenovane članice formativne zajednice za međunarodni novicijat imale su prvi susret na početku godine, pripreme prije dolaska novakinja u studenom 2019. Tema je bila: "Žene posvećene u Krvi Kristovoj/Naš poziv u Crkvi".

U petak, za vrijeme slavlja Večernje, članice nove zajednice su primile blagoslov, a za večerom su se predstavile. Sljedeće dane vikenda su provele zajedno dijeleći povijest i razmišljanja o značenju poziva u Bibliji, razvoju na ljudskoj razini i misionarskim perspektivama.

Sestre nove zajednice čekaju s entuzijazmom sljedeći susret koji će se održati u budućem sjedištu Novicijata u Sant'Agnese, u ulici Nomentana.

s. Joan Stoverink, ASC

Novosti iz Liberije

Kišnasezonapočinjeovdjesniskimtemperaturama dok se u SAD-u nastavlja vrućina i sparina.

Ovoga tjedna, putovanje od tri sata za Pleebo, koje obično traje dva sata, potvrđuje motiv zašto su putovanja rjeđa u sezoni kiša. Samo pogon na sva četiri kotača dopustio je da ostanemo na kolniku i da se popnemo na par brežuljaka. Bilo je ljudi koji to nisu uspjeli i koji su se zaglavili u crveno glineno blato. Hvala Bogu da smo imale mirno putovanje bez incidenta.

Prošloga mjeseca, u Gran Cess, rutinu svakidašnjeg života prekinula je grupa rudara iz Nigerije, koji su došli organizirati operaciju iskapanja zlata duž obale rijeke. Njihova oprema sada je ispred kuće gradonačelnika i rudari Nigerijci su se vratili kući, definitivna pobjeda za većinu stanovnika, koji su bili zabrinuti jer su znali da bi ova operacija zagadila vodu i uništila ribe i ekstrakciju škampi, što je važno za prehranu stanovništva.

Kako se ovo dogodilo? Grand Cess je podijeljen u devet zajednica i jednu zajednicu plemena duge povijesti i tradicije. Svaka zajednica bira jednu osobu koja je zastupa u vijeću sela, a poglavica plemena predstavlja svoje pleme.

Čini se da je poglavica plemena odlučio prodati dio svoga posjeda uz rijeku (ne razumijemo njihove zakone glede posjedovanja zemlje) jednoj nigerijskoj korporaciji, a da o tome nije informirao niti se dogovarao s predstavnicima zajednica. Svi stanovnici su to saznali u trenutku kad su stigli rudari sa svojim alatima i brzo su se organizirali i počeli protestirati. U protestnom maršu duž rijeke pokupili su svu mašineriju i alat te dovukli pred vrata kuće načelnika (fotografija).

Naravno, ovo se nije svidjelo poglavici plemena. Razgovarali su i gradonačelnik je zaključio

“pomirili smo se”. Vrijeme će pokazati plodove ovog procesa pomirenja ako u ovom selu od 2000 stanovnika ostane mir i sloga, pogotovo jer je jedan mali grad u njihovoj blizini dao dozvolu rudarskoj kompaniji da ostanu. Tijekom putovanja iz Monroviye, u dva mala sela vidjela sam oštećena mjesta i zagađenja zbog iskopavanja zlata. Hvala Bogu, neki od lokalnih stanovnika, mladi i stari, imaju informacije koje bi štete za okoliš proizvelo ovo miniranje.

Mijenjam temu: 3. rujna započela je nova školska godina. Škola Svetoga Patrika ima oko 350 učenika od vrtića do devetog razreda. Imaju također i dvije državne škole, jedna je osnovna, a druga srednja škola u istoj zgradi. Postoji još i jedan privatni vrtić. S. Therese poučava engleski u sedmom razredu i vjeronauk od sedmog do devetog razreda. Osim toga, ona će formirati ženske klubove u dvije grupe kao aktivnosti nakon nastave čiji je cilj daljnji holistički razvoj putem dobrih aktivnosti. Therese se nada da će moći raditi zajedno s volonterkom udruge Mirovnih Snaga koja poučava u državnoj srednjoj školi, kako bi mogla ovu aktivnost ponuditi svim djevojkama u Grand Cess.

U međuvremenu, s. Zita nastavlja s uređenjem prostorije za otvaranje tečaja za šivanje. Ona radi sa ženama koje su učile ovaj zanat kad je ona bila ovdje 1980-ih. Nova njena aktivnost (i za župu) jest za vrijeme nedjeljne mise okupiti manju djecu za vrijeme propovijedi (često zbog 45 minuta objašnjavanja propovijedi na KRU jeziku) da shvate poruku evanđelja. S. Zita je uredila vrt i posadila nekoliko stabala (palme i voće) i ananas. Uživajte u jeseni, godišnjem dobu koje ovdje ne postoji.

s. Therese Wetta, ASC

Seminar: Život ASC zajednice

mass medija, da to ne bude razlog razaranja zajednice nego da nam to služi kao potpora u rastu.

**s. Getruda Faustus Masebe, ASC i
s. Imakulata Michael Sayumwe, ASC**

Od 10. do 14. rujna 2018., u Morogoro je održan seminar koji je za ASC juniorke predvodio Giorgio Mwaluko, CPPS; tema seminara bila je Zajednički život prema karizmi ASC.

Mi mlade ASC, svake godine, osim na regionalnim

organiziranim seminarima, imamo mogućnosti sudjelovati na drugim seminarima za bolji rast u duhovnosti. Zahvalne smo Regionalnoj upravi za ovu mogućnost. Pater Giorgio govorio nam je o životu u zajednici koja je jako važna za naš rast. Krist je centar našeg zajedničkog života. U zajedničkom životu mi trebamo jedna drugu jer svaka od nas ima drugačije talente. Zajednički život se bazira na Božjoj riječi, molitvi, euharistiji, istinskoj ljubavi i pomirenju. Svaka bi se trebala brinuti za zajednički život i trenutke dijeljenja. Zajednica je za poslanje. Rekao je da globalizacija može pomoći rastu zajedničkog života, ali koji put, naprotiv, postaje sredstvo razaranja zajedničkog života. Korištenje telefona i računala olakšalo je komunikaciju, ali ponekad se ova sredstva koriste na pogrešan način, razaraju odnose zajednice, poslanje, molitvu i možda cijeli sistem života u zajednici. Ohrabrio nas je da budemo pažljive u korištenju

p. George, CPPS zajedno sa trojicom juniora koji su obnovili zavjete, s. Magdalena George Chipanta, s. Maria Elias Malele i s. Rosemary Elias Malele

Učenici škole Predragocjene Krvi

Učenici šestog razreda Škole Predragocjene Krvi (Argentina), motivirani od nastavnika jezika Fiorella Fiscaro, čitali su i obrađivali različite priče spisateljice Norme Huidobro: Mačak na balkonu, Zeleni smaragdni prsten, Otrovana juha, Gusar i plesačica. Spisateljica je došla u razred tijekom sata i učenici su je intervjuirali, svi su se osjećali uključeni.

Gospođa Norma je motivirala učenike da razvijaju naviku čitanja, vrlo složen intelektualni proces koji uključuje niz spoznajnih sposobnosti koje se istovremeno razvijaju i obogaćuju kada ova aktivnost postane navika. Zato je aktivnost čitanja prisutna u obrazovanju i životu svake osobe. To je osobno i jedinstveno iskustvo, koje nam pomaže u našem svakidašnjem životu.

Učenici petog A, B i C razreda iste škole, tijekom mjeseca rujna organizirali su kampanju solidarnosti prikupljajući hranu za djecu u vrtiću "Sv. Marija De Mattias". 26. rujna išli su u "Jardin Jadra" po hranu te su se susreli i igrali s djecom iz Centra.

Bilo je to ispunjeno popodne jer su učenici upoznavali vrednotu solidarnosti. S. Maria Elena Bilbao bila je sretna zbog prisutnosti učenika škole. Kao što je govorila Marija De Mattias: "Budi zadovoljna i radi sa srcem za ljubav Isusa Krista, voli jako sve djevojčice"... (pismo 391).

s. Susana Misermont, ASC

Sjećanje na Rudija Torrini

Prošli tjedan smo saznale da je 5. rujna preminuo poznati kipar iz St. Louisa, Rudolph „Rudy“ Torrini, u dobi od 95 godina, zbog nekih komplikacija vezanih uz demenciju.

Gospodin Torrini, sin talijanskih emigranata, poznat je po svojim skulpturama koje uljepšavaju područje St. Louis-a. Njegova najpoznatija djela su: Igrač nogometa, Policijski službenik, Dječak i njegov pas, Talijani emigranti, Dr. Martin Luther King Jr., Papa Ivan Pavao II. i 9-godišnji dječak ubijen u pucnjavi.

Ono što je posebno za nas Klanjateljice, jest skulptura Pet mučenica ljubavi postavljena u vrtu Samostana u Rumi, koja prikazuje žene u krugu s uzdignutim rukama, ujedinjenih ruku i lica okrenuta nebu u stavu radosti.

Jednostavni lik statue izražava jednostavnost njihovog života u Liberiji. Stavio ih je krug koji je simbol njihova jedinstva i “kruna njihova mučeništva”.

Napisao je: “Njihova gesta je bila izraz njihova vrhunskoga dara, a to je život u vremenu u kojem je riječ upućena svima bila: uključiti se.” Postavljanje skulpture, 26. lipnja 1994., bila je prilika predstaviti ove sestre onima koji ih nisu poznavali. Nama, Klanjateljicama, ostaje kao inspiracija život naših sestara i dar kipara koji svjedoči njihov duh i njihovu ljudskost unatoč tragediji.

s. Barbara Jean Franklin, ASC

Mi smo pravo "selo" za odgoj djece

30. lipnja, s. Jo Ann Mark je primila e-mail od ureda za emigrante, koji pripada Uniji viših redovničkih poglavarica u SAD-u (LCWR).

U poruci se traži raspoloživost redovničkih zajednica da prihvate djecu tražitelja azila. Nakon diskusije o ovom zahtjevu u upravljačkom timu, Jo Ann je preuzela kontakte i zauzela se do kraja, te odlučila osnovati Selo za prihvrat obitelji tražitelja azila.

Za osnivanje Sela u samostanu Wichita, dovoljna je bila medicinska sestra koja radi u Caritasu, dolazi iz Angole i govori francuski, jedna Klanjateljica koja govori portugalski i jedna grupa zaposlenika koji govore španjolski. Sve spomenuto osoblje se dalo u potragu za igračkama, obučom, odjećom koja je prikladna za taj uzrast i tako je samostan spreman za transformirati se u Selo spremno prihvatiti dvije obitelji koje traže azil.

To je ukupno 9 osoba koje su sada nastanjene u auli C, treći kat. Jednu obitelj čini Frederico Julho i njegovih četvero djece: Frederico (zvan Fredilson), 6 godina; Madalena (zvana Neydi), 11 godina; Mandala (zvana Jonilson), 4 godine; Fernanda, 7 godina.

Druga obitelj je Helena Clementia i njezinih troje djece: Marian, 9 godina; Edwian, 2 godine; i Madalina, godinu i pol.

Mjesto gdje su obitelji primljene nosi naziv Blaženi Stanley Rother čija fotografija je na hodniku.

Frederico Julho je porijeklom iz Demokratske Republike Kongo, ali je proveo puno godina u Angoli, gdje su njegova djeca rođena i odrasla.

Za vrijeme bijega u Kongo, Frederico i djeca su bili odvojeni od supruge i od njihove dvoje mlađe djece. U posljednjih 5 mjeseci, Frederico je bio sam s djecom putujući iz Konga u SAD, najprije u

Dalas, a zatim u Wichitu 17. kolovoza.

Pomoću raznih agencija u Wichiti, uspio je pronaći suprugu i 31. kolovoza, on i djeca su razgovarali s njom telefonom, i otkrili da se ona i dvoje mlađe djece nalazi u Costa Rica. Sada je izazov pronaći način za spajanje obitelji.

Mnoge sestre vjeruju da je to bilo po zagovoru p. Stan-a (i Međunarodnog Crvenog križa) da su se supruga i djeca pronašli.

Troje starije djece idu u školu dok su najmlađi u jaslicama. U međuvremenu, prije otprilike 2 tjedna, primili smo obitelj Clementia. Nekoliko sestara priprema djecu za školu, za program "Head Start" i poučavaju ih engleski jezik.

Sestre se trude na svaki način pomoći ovim obiteljima.

Brinu se za prijevoz do škole, do vrtića, kada autobusi ne funkcioniraju, pomažu im kod zadaće, „poučavaju ih engleski kroz igru i paze na njih dok se voze biciklom. Odraslima također daju satove engleskog i na usluzi su im ako ih treba odvesti u razne agencije.

Osoblje Centra nam je pomoglo da razumijemo njihove potrebe, a jedan od prioriteta za djevojčice bio je počestljati kosu po afričkom stilu. Tri starije djevojke su ponosne na svoj stil frizure.

Sada prijevozna sredstva Centra imaju različite sjedalice u svojim autima (potrebne su sjedalice za razne uzraste djece), a i u blagovaonici su dvije prikladne stolice. Edwina koristi krevetić koji nam je darovan.

Kada su djeca upoznata s okolinom, više su privrženi i sretni. Osoblje Centra pomaže s prijevodom i pazi na djecu.

s. Diana Rawlings, ASC

... U zemlji Argentini

Argentinska zima me prihvatila s toplim zagrljajima i srcem sestara Patricije Ataria, Ana Marije Krall, Marcele Cravera, Marije Mossa, Marije Elene Bilbao, Miriam Ortiz, Susane Misermont.

Vrijeme u obitelji i zajednici je mogućnost za otkrivanje zajedničkih vrednota, kroz sjećanje i priče doživjele smo povezanost i osjećaj da smo sestre i prijateljice. Proživjele smo zahtjevno vrijeme u kojem smo čitale, vrednovala i razmišljale o našem životu posvećenih žena u znaku krvi u sveopćoj Crkvi i Crkvi u Argentini. Bili su to intenzivni i radosni dani obogaćeni plodonosnim sudjelovanjem svake od nas. Imale smo dvije teme za produbljivanje: iščitavale smo ponovno nasljedovanje Krista kao jedinstven poziv meni i svjedočenje sestrinskog života u zajedništvu, te vrednovala stanje života ASC Osnutka Argentina u Crkvi danas.

Iskreno i dobronamjerno zajedničko dijeljenje ohrabrilu je cijelu grupu da se okrene prema budućnosti.

Molitva i Euharistija, slavljene s poniznošću u neprekidnom zazivanju Duha Svetoga, podržavale su naše razlučivanje. Sestre u Argentini su jako uključene u pastoralni rad na svim područjima, blizu osobama koje su na rubu društva, uključene u projekte u korist siromašnih i za siromašne. To je Crkva Pape Franje koju sam doživjela kao karavanu u kojoj su ljudske ruke raširene za uzajamnu pomoć u zagrljaju solidarnosti, kao u svetom hodočašću. Nakon dugog hoda po blatnjavim

cestama između baraka pozvana sam na roštilj kojeg je pripremila zajednica u župi koja pastoralno djeluje u siromašnim četvrtima. Ljudi žele reći, i to ponavljaju, da su sestre blagoslov, ruka i Božji osmijeh za njih. Zadivila me njihova zauzetost na edukativnom području u školi Villa Bosch koju pohađa 1500 učenika od vrtića do srednje škole. To je jedno obrazovno tijelo dobro strukturirano u karizmi Krvi Kristove. Napredovanje u znanosti i karitativni rad međusobno su jako lijepo isprepleteni. Na kraju moga boravka u Argentini, kao potvrda radosti i nade, susrela sam dvije mlade djevojke. Razgovarala sam s njima o posebnom pozivu koji osjećaju u srcu. Za vrijeme leta nazad u Italiju, nosim sve to u srcu i povjeravam Bogu koji ispunja sva svoja obećanja. Hvala, sestre, za vaš život posvećen Kristu i ljudima u znaku predragocjene Krvi!

s. Nicla Spezzati, ASC
regionalna poglavarica

Regija Italija

Vrijeme razlučivanja preko ljeta

Od 6. do 10. kolovoza 2018. bilo je posebno vrijeme za 6 mladih koji su razmišljali o pozivu i rezervirali vrijeme za "odmor u Duhu Svetom". San Vito Romano (RM) bilo je pogodno mjesto za razmišljanje i traženje Božje volje. Grupi djevojaka koje su već započele hod, pridružile su se druge djevojke.

Ovo je razlog da zahvalimo Bogu i zatražimo od njega milost da nastavimo svjedočiti radost čiji je izvor sam Krist. U razmišljanju kroz te dane vodio nas je slogan Uzmi srce u svoju ruku.

Od 11. do 12. kolovoza grupa je bila u Rimu, u Circus Maximus, zajedno s mnogim mladima iz raznih dijelova Italije, prkoseći vrućini u želji da

kažu Papi Franji da će njegovati i braniti svoje snove. Vrhunac ovog dubokog iskustva bio je na Trgu svetog Petra uz poslanje: Idite po svem svijetu!

s. Miriam De Michele, ASC

Dotaknuti Isusove rane

Poljska inicijativa evangelizacije Isusova stanica povezana je s festivalom glazbe Poland Rock (ex-Woodstock) koja se organizira od 1999. Za vrijeme Isusove stanice, osim glazbenih događaja, organiziraju se duhovne obnove, susreti i radionice za evangelizaciju za sve koji to žele.

Isusova stanica je dio ovoga velikoga mozaika i lijepa je jer se sudionici svojom prisutnošću prisjećaju da Isus nikoga ne isključuje.

Na poljima Woodstock-a doživjela sam dramatičan vapaj Krvi Kristove. Isus me ne zove da dadnem svoje vrijeme za moga izgubljenoga bližnjega i da donosim Njegovu Radosnu vijest, nego da Mu dopustim da promijeni moje srce kroz susrete s raznim ljudima. Na Isusovoj stanici, doživljavaš Isusa iz Evanđelja koji daje život i daje mu smisao. Hodajući ulicama ovog improviziranog šatorskoga grada, impresionirale su me ljudi koji kampiraju među hrpama smeća. Dok smo hodali u grupi, netko od nas je skrenuo našu pažnju na čovjeka koji se umotao u karton uz hrpu praznih konzervi piva. Na prvi pogled činilo se da ima oko 60 godina, uništen alkoholom, a još više samoćom. Ustvari, imao je 38 godina i sanja da ima obitelj. Ovi osamljeni ljudi dolaze u Woodstock da bi zaboravili svoje probleme i utopili se u alkohol, često se obraćaju evangelizatorima jer žele razgovarati. Ovo je Davidova priča: prije dvije godine osjećao se puno bolje. Danas, ožiljci i tetovaže na njegovoj koži govore mnogo više od konfuzne priče. Njihov krik za ljubavlju postao je za mene Isusov vapaj, vapaj Njegove krvi.

Među mnoštvom pokrivenim obojenom prašinom Krišne, moglo bi se pasti u iluziju da je ovo sloboda! Ovo je jednakost i bratstvo! Ipak, obojena prašina kampa Kostrzyn podsjećala me stalno na djevojku koja je plakala, bila je razočarana ovakvom vrstom slobode. Ljudske rane često se sakrivaju iza naoko bezbrižnih i romantičnih sloboda. Svakog dana učim prepoznavati ova lica, očajni krik za ljubavlju, još uvijek se sjećam mladića sa zelenom kosom, umjetnika „uradi sam“, koji nam je nakon nekoliko

minuta rekao da godinama pati od depresije i da je došao na festival da sve zaboravi i odagna misli. Jako me ganuo stav njegove djevojke koja je s velikom strpljivošću čekala da se on vrati u život, da sazrije i postane spreman stvoriti obitelj. Shvatila sam što znači preuzeti rane druge osobe, slabosti Crkve; ali isto tako prihvatiti istinu da Crkva kao institucija ranjava druge i da mi, osobe iz Crkve, možemo biti uzrok skandala radi kojih mnogi zaboravljaju Boga!

Sjećam se posebno susreta s jednom grupom ljudi pod šatorima. Bez žurbe, svi su se predstavili, govorili su o svojim obiteljima. Naši su se prijatelji žalili na Crkvu, govorili su o napuštanju vjere. Naš razgovor je postao dublji, dotakli smo ozbiljne teme. Poseban naglasak je bio na zajedničkoj zagovornoj molitvi. Odlazeći iz ove grupe, osjećali smo se međusobno obogaćeni i više ispunjeni Bogom. Iskustvo ovih dana pokazalo mi je uskršno lice Crkve jer Krist je uzeo sve naše patnje, ne pravi razliku između onih „dobrih“ u Isusovoj stanici i onih „loših“ iz Poland Rock-a. U svojoj Krvi On nas ujedinjuje i pokazuje nam da trebamo jedni druge.

Zaljubila sam se u ovu Crkvu ispod tendi: izgledala je kao poljska bolnica u kojoj se nudi ozdravljenje. Vraćajući se s evangelizacije, ispred supermarketa „Lidl“ uvijek je gužva, vidjeli smo ljude na tlu, umorne i pijane, ili obitelji s djecom koje su došle iz znatiželje, dok su svećenici ispovijedali blizu šatora i molili zajedno s laicima i posvećenim osobama. Zaljubila sam se u ovu Crkvu koja izlazi i ide u susret osobi, traži ju, grli i naviješta Isusa. Osjećam nostalgiju za ovakvom Crkva koja je živa, iako zahtijeva rizik. Rizično je, ali nemamo druge Crkve.

s. Tatiana Studentowa, ASC

Slaviti doba stvaranja na ASC način

„Zahvaljujem Gospodinu za dar naše zajedničke kuće i za sve ljude dobre volje koji se zauzimaju za njezinu zaštitu.“

Papa Franjo, 1. rujna 2018.

Od 1. rujna, Dana molitve za sve stvoreno, sve do 4. listopada, blagdana svetoga Franje, zaštitnika okoliša u mnogim tradicijama, bilo je posebno vrijeme zahvaljivanja Stvoritelju i zauzimanje za zaštitu dara svega stvorenoga. Obilježavanje Dana svega stvorenoga započela je Istočna Crkva 1989., a kasnije je to prihvatila šira ekumenska obitelj ujedinjena u molitvi i brizi za sve stvoreno i traženje odgovora na hitan poziv rješavanja krize naše zajedničke kuće.

Mi, Klanjateljice, odazvale smo se na poziv, pridružile smo se kršćanima svijeta u molitvi i slavlju, dok nastojimo odgovorno koristiti ono što nam je Bog darovao. Podijelit ćemo s vama neke naše priče, doživljaje...

Zajedno sa župljanima, s. Elizabeth je iznijela da su naše sestre u *Schaanu* molile, a molitvu je predvodio sakristan mjesne crkve da "budemo svjesni ljepote prirode u kojoj živimo svaki dan, s prekrasnim pogledom na planine i jezero. Pozvao nas je da budemo svjesni ljepote prirode u kojoj živimo svaki dan, dok s ljubavlju razmišljamo o svemu stvorenom, pozvani smo biti zahvalni i pažljivi. Naše sestre u *SAD-u* ujedinile su se kroz cijeli mjesec u molitvi Pape Franje "Kršćanska molitva u zajedništvu sa Stvorenjem" i u Molitvi za sve strane svijeta (sjever-jug-istok-zapad), zazivajući na sve njih blagoslov. Na završetku molitve, s. Anne Irose držeći globus u rukama, povela je procesiju iz kapele hvaleći i blagoslivljajući sva Stvorenja i slaveći Boga za tlo koje je sveto.

U Zagrebu, s. Cecilija, kontakt osoba, pripremila je molitvu za cijelu Regiju i poticala sve sestre "da organiziraju razne aktivnosti s djecom, suradnicima i župljanima gdje sestre djeluju". U Španjolskoj, naše sestre su se pridružile katolicima i pravoslavnima za susret razmišljanja i molitve koji su organizirali Nadbiskupija Madrid i Pravoslavna ekumenska Skupština. Na susretu je održano predavanje „Briga za zrak“, izlaganje o klimi i ekumenska molitva. U generalnoj kući, u internacionalnoj zajednici organizirano je vrijeme molitve i razmišljanja koje je vodila s. Rani Padayattil na temu "Od kontemplacije do akcije". Svaka sestra je napisala svoje konkretno zauzimanje o brizi za zemlju. Nakon što je sadržaj glasno pročitala, zalijepila ga je na poster "da nas podsjeti svaki dan na našu obavezu da se brinemo za Božja stvorenja". U Rimu, sestre su sudjelovale na Misi Laudato Si u prekrasnom vrtu i okružene Božjim stvorenjima. I u Poljskoj naše sestre su bile potaknute da prodube temu i problematiku ekologije u vremenu dok se u njihovoj zemlji priprema međunarodna skupština o klimi koja će se održati u Katowicama, u prosincu. Ovaj događaj je ohrabrio sestre da "usvoje tri principa primjenjiva u svakodnevnom životu: razdvajanje otpada, štednju električne energije i vode, korištenje samo papirnatih ili platnenih vrećica za kupovinu". To je primjer kako ASC integriraju zaštitu stvorenoga i stil svakidašnjeg života! Poznato nam je da ima mnogo dobrih inicijativa u ASC svijetu u svrhu zaštite stvorenoga svijeta, i želimo podsjetiti da svaki mali korak koji učinimo, otvara naša srca da više "budemo pažljive na vapaj Krvi".

s. Dani Brought, ASC

Kalendar Vrhovne uprave

21.-30. studenoga 2018. Prošireno Vrhovno vijeće

Rođendani: slavimo život

50 godina

s. Analice Pereira Vieira

25. 11. 1968. Manaus

60 godina

s. Tatyana Ugaynova

05. 11. 1958. Wrocław

s. Angela Maria Pinho Cavalcante

24. 11. 1958. Manaus

s. Eun Sook Cecilia Kim

30. 11. 1958. Koreja

80 godina

s. Maria Grazia Carpenito

15. 11. 1938. Italija

90 godina

s. Maria Iannotti

19. 11. 1928. Italija

**Vratile su se
u Očev dom**

26. 09. 2018. **s. Tommasina Siddi** Italija

21. 10. 2018. **s. Silvina Pellegrini** Italija

28. 10. 2018. **s. Esmeralda Gonçalves do Vale** Manaus

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

...Na tvoju riječ...

Međunarodno glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove
Vrhovna uprava
 Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

Godina XXI. - br. 12, studeni 2018.

Uredništvo:
Maria Grazia Boccamazzo, ASC
Mimma Scalera, ASC

Prijevod

s. Klementina Barbić - hrvatski
s. Betty Adams - engleski
s. Martina Marco - kiswahili
s. Bozena Hulisz - poljski
s. Clara Albuquerque - portugalski
s. Miriam Ortiz - španjolski
s. Lisbeth Reichlin - njemački